

Muke u radu mesnih skupština

Skupštine mesnih zajednica su organi vlasti s petnaest ili devet članova koji upravljaju selima i jedini su u zemlji izabrani na direktnim izborima, odnosno na ime i prezime. Bez obzira na to što svi oni rade kao volonteri, ogromna većina u početku pokazuje elan.

Međutim, ta energija brzo počne da splašnjava i mnogi se povlače ili, bolje reći, izvlače iz neprijatnih obaveza. Najčešći izgovori svode se na to da se teško nalazi vreme i za obezbeđivanje gole egzistencije, a nekmoli za neplaćen rad. Nije zgoreg još jednom naglasiti da ni predsednici ne primaju nikakvu prinadležnost, uprkos tome što na svojim plećima nose punu moralnu i materijalnu odgovornost. Situaciju odnedavno pogoršava i rešenje Državne revizorske institucije kojim su nadležnosti mesnih zajednica, pogotovo u finansijskom delu, bitno umanjene.

Sve navedeno dovodi do toga da se pojedine mesne skupštine nekako dovijaju oko kvoruma, a u nekima ga je gotovo nemoguće namaknuti.

J. F.

Opširnije u štampanom izdanju „Pančevca“.